

november 2009
PPM

provinciaal platform minderheden
Gazet

Voorwoord

We zitten nu in ons eerste jaar als maatschappelijke organisatie. Een erkenning waar we als bestuur trots op zijn. We zullen ons inzetten om het in ons gestelde vertrouwen te behouden. In september heeft een evaluatiegesprek met de provincie plaatsgevonden waarin de provincie de vereenvoudigde regeling voor maatschappelijke organisaties nader heeft toegelicht. Dit gesprek is heel positief verlopen.

We ontvangen vele verzoeken tot samenwerking van diverse partijen zowel in Limburg als daarbuiten. Ons eigen werkplan is al behoorlijk ambitieus en vraagt veel tijd en inzet van onze bestuursleden/ vrijwilligers. Als bestuur hebben we samenwerking hoog in het vaandel staan. Alle verzoeken daartoe bekijken we ook serieus. Maar door de ambitieuze omvang van ons eigen werkplan, lukt het niet om op alle verzoeken in te gaan. Waar mogelijk proberen we de samenwerking – daar waar dat in 2009 niet lukt - in 2010 wel te concretiseren.

Op 18 november zijn de vervroegde gemeenteraadsverkiezingen in Venlo. Deze zijn van groot belang niet alleen voor Limburg maar ook landelijk. PPM is actief om de achterban

te stimuleren en mobiliseren om daadwerkelijk te gaan stemmen. In de aanloop naar de verkiezingen zijn diverse activiteiten hiertoe georganiseerd. Er volgen nog enkele bijeenkomsten in de komende weken.

Zoals hiervoor al aangegeven staan voor de komende maanden van 2009 nog diverse activiteiten op ons programma. Kijk op eens op onze website www.ppmlimburg.nl voor meer informatie. Ook verslagen van onze activiteiten kunt u hier vinden. Heeft u suggesties/opmerkingen naar aanleiding van uw bezoek aan onze site? Geef ze ons door! We staan open voor uw suggesties.

Göksel Soyugüzel, voorzitter

Themabijeenkomst Pleegzorg

Veel allochtone ouders hebben weinig weet van voorzieningen die hen ondersteunen bij het opvoeden en opgroeien van hun kinderen. Ouders weten de weg naar het Bureau Jeugdzorg moeilijk of zelfs niet te vinden. Daarnaast ondervinden voorzieningen voor Pleegzorg grote problemen bij het zoeken naar allochtone pleeggezinnen. Bij allochtonen berust een taboe op het onderbrengen van je kinderen in een ander gezin. Als het fout gaat met de opvoeding worden de kinderen veelal in pleegtehuizen opgevangen. Voor de betrokken kinderen is opvang bij allochtone pleegouders volgens de instellingen voor pleegzorg een veel betere oplossing. Het is belangrijk dat de kinderen worden opgevangen in een gezin waar ze dezelfde normen en waarden mee krijgen als thuis. Dat vinden de ouders ook belangrijk.

PPM wil allochtone ouders -in samenwerking met instellingen voor jeugd- en pleegzorg- informeren over de mogelijkheden van instellingen voor jeugd- en pleegzorg. Verder wil PPM een discussie op gang brengen met allochtone ouders over het gebrek aan pleegouders onder allochtone gezinnen. Dit met als doel het bevorderen van de toegankelijkheid van voorzieningen voor jeugdzorg voor allochtone ouders en het thema pleegouderschap bespreekbaar maken onder allochtone ouders.

Eerder dit jaar vond in Noord-Limburg (Venray) al een bijeenkomst over dit thema plaats. Op 11 december a.s. organiseert PPM een bijeenkomst in Zuid-Limburg voor ouders en instellingen voor jeugd- en pleegzorg in de regio Heerlen. Deze bijeenkomst vindt plaats in Amrath hotel Max, Wilhelminalplein 17 in Heerlen. De uitnodiging treft u binnenkort op onze website aan.

PPM Gazet november 2009

postadres ppm

Trudy Habets (secretaris) Neuborgh 16, 6002 XV Weert,
telefoon 0495 541310, e-mail g_m_habets@versatel.nl

redactie

Wim Brouns, Marjo Daniëls, Trudy Habets

postadres

PPM-Gazet, Postbus 306, 6400 AH Heerlen, telefoon 045 560 54 61

e-mail

m.daniels@maecon.nl

website

www.ppmlimburg.nl

samenstelling

Maecon, Postbus 306, 6400 AH Heerlen,

en redactie

telefoon 045 560 54 61, e-mail info@maecon.nl

website www.maecon.nl

vormgeving en druk

Hoenen&vanDooren, Creatieve Communicatie, St. Odiliënberg

mogelijk gemaakt

Deze uitgave kwam tot stand dankzij financiële bijdrage van de

door

Provincie Limburg

provincie limburg

Verslag van de Themabijeenkomst “Allochtone Jongeren”

Verslag van de Themabijeenkomst “Allochtone Jongeren; Onderwijs, Participatie en Vrije Tijdsbesteding”, gehouden te Tegelen op vrijdag 12 juni 2009.

Organisatie: PPM, SMKK, WACHM, Turks Centrum Venlo en Maecon/Spark Result.

Inleiding

Door middel van onderwijs kunnen allochtone jongeren het vertrouwen in eigen kracht ontwikkelen en hun sociale positie versterken binnen de maatschappij. Om ervoor te zorgen dat allochtone leerlingen een passende opleiding kiezen en deze afronden met een diploma, is de juiste begeleiding en ondersteuning nodig. Naast de jongeren zelf vervullen ook de ouders hierin een belangrijke rol.

De themabijeenkomst in Tegelen kent derhalve 2 workshops (1 voor jongeren en 1 voor ouders) om:

- jongeren de gelegenheid te bieden met elkaar in dialoog te gaan en informatie uit te wisselen over elkaars culturen. Door jongeren te begeleiden in het proces van identiteitsvorming, kunnen zij een sterkere identiteit/karakter opbouwen op basis waarvan zij hun eigen keuzes kunnen maken.
- Ouders met elkaar in discussie te laten gaan over hun rol, betrokkenheid en de gezamenlijke verantwoordelijkheid van ouders en onderwijs in het opvoedingsvraagstuk.

Workshop 1: Jongeren met elkaar in dialoog

Gespreksleider Selcuk Oztürk heet de jongeren welkom in de “Dialoogbus”. Doel van de bijeenkomst is met elkaar in dialoog te gaan op een openhartige en eerlijk wijze aan de hand van enkele stellingen.

Stelling 1: Als je je aanpast, dan verlies je jezelf.

Aanpassen is goed wat taal en cultuur betreft, daarmee verlies je niet je identiteit. Er zijn immers ook Nederlanders die moslim zijn. Belangrijk is dat je je vrij kunt voelen. Aanpassen is niet de term die we nog moeten gebruiken. Het gaat om meedoen. Als je in Nederland een baan hebt en participeert in de samenleving, dan hoor je er ook bij. Je moet vooral jezelf blijven.

Stelling 2: Heeft je levensstijl als moslim consequenties voor je carrière of omgang met vrienden?

Je moet voor jezelf blijven opkomen. Jouw kwaliteiten zijn belangrijk, niet je afkomst of religie. Als je jouw werkzaamheden goed verricht, moeten je collega's en leidinggevende je daarvoor waarderen evenals alle andere collega's. Doe je je werk niet goed, dan heeft dat consequenties net zoals dat voor andere collega's het geval is. Moslims ervaren deze gelijkheid helaas niet altijd zo.

Een grote groep allochtonen is helaas niet goed/hoog opgeleid. Een gedeelte is zelfs analfabeet of beheerst de Nederlandse taal onvoldoende.

Stelling 3: Kunnen we discriminerend gedrag voorkomen?

Dit kan door te participeren in Nederland en iedereen gelijk te behandelen. Er moet wel tolerantie in de samenleving zijn. De media spelen een belangrijke rol. Als er iets negatiefs gebeurt, besteden zij daar (veel) aandacht aan. Goede dingen komen amper in het nieuws.

Jongeren kampen met hun dubbele identiteit. In Nederland zijn zij Marokkaan; in Marokko zijn zij Nederlander. Er liggen helaas enkele cijfers van criminaliteit onder Marokkaanse jongeren. Het mag echter niet zo zijn dat de hele gemeenschap op fouten van enkele burgers wordt aangesproken.

Cultuur is niet gebonden aan nationaliteit. Ook Nederlanders zijn niet allemaal hetzelfde. Cultuur en religie worden vaak met elkaar verward. Je hoeft (en kunt) niet van alle culturen alles te weten. Cultuurveranderingen zijn geen probleem; je doet gewoon mee.

Stelling 4: Wat moet je doen om een goede Nederlander te zijn?

Door de taal te beheersen en te zorgen dat je een goede opleiding hebt genoten. Er is steeds gesproken over meedoen. Wanneer hebben of doen we voldoende mee? Daarvoor zijn geen duidelijke kaders aan te geven.

Stelling 5: Jongeren kiezen nauwelijks voor een baan bij de politie. Kunnen we daar een bijdrage aan leveren?

Men ziet een baan bij de politie als verraad. Tussen Marokkaanse jongeren en de politie bestaat een soort van kat en muis spel. Politie moet de Marokkaanse gemeenschap niet over 1 kam scheren. Hoogopgeleiden kiezen liever voor een andere (betere) positie in een andere organisatie of bedrijf. Politie zou zelf meer inspanningen moeten verrichten om jongeren te benaderen.

Workshop 2: Allochtone ouders in gesprek met elkaar

In deze workshop gaan ouders met elkaar in discussie over hun rol, betrokkenheid en de gezamenlijke verantwoordelijkheid van ouders en onderwijs in het opvoedingsvraagstuk. Thema: de eigen verantwoordelijkheid en betrokkenheid van ouders bij het voorbereiden van kinderen en jongeren op het functioneren in een democratische samenleving. Deze workshop staat onder leiding van Yassin El Forkani.

De discussie start met een vraag aan de ouders: Wat vind je leuk/goed aan je kinderen? Uit de zaal komt als antwoord: oprechtheid en eerlijkheid. Hoe kun je dat vasthouden? Hoe kun je ervoor zorgen dat ze inderdaad zo worden. Ouders hebben daarin een belangrijke verantwoordelijkheid. Kinderen worden wat je ze meegeeft, daarin is het voorbeeld van de ouders erg belangrijk. Bijvoorbeeld doordat ouders eerlijk zijn ten opzichte van elkaar.

Als een kind in zijn ontplooiingsfase zit, moet je als ouders de van nature meegekregen goede eigenschappen stimuleren. Eerlijkheid en oprechtheid zijn twee van die eigenschappen. Maar kinderen kunnen ook de slechte eigenschappen van ouders leren. Zo gebruiken ouders wel eens leugentjes, vaak vrij onschuldige. Maar een kind kan het onderscheid nog niet maken tussen deze en echte leugens.

Wordt er volgens u in de gezinnen veel gepraat over het opvoeden van de kinderen?

Voor de eerste generatie doet dat veel te weinig. Vanuit de traditie (en niet vanuit het geloof) is het de man die richting geeft aan het gezin. Daarover bestaat geen overleg. Er is daardoor meestal ook geen sprake van op één lijn zitten. Belangrijk zijn duidelijkheid, discipline en consequent zijn. Die ontbreken als er te weinig communicatie is.

Vaak zie je in Marokkaanse gezinnen dat de kinderen een sterke band hebben met de moeder maar veel minder met de vader. Vader komt vaak alleen in actie als er problemen zijn en grijpt dan soms hard in. Het kind accepteert dat niet omdat het met vader geen band heeft. De vader moet die band vanaf de geboorte opbouwen. Moeder heeft die van nature al doordat zij het kind negen maanden gedragen heeft. Maar vader is de hele dag van huis en heeft dan weinig mogelijkheden een band op te bouwen. Dat doe je bijvoorbeeld door het kind als baby al te verzorgen. Vader en moeder moeten gezamenlijk de verantwoordelijkheid dragen. Je moet beginnen bij de ouders en wat zij van hun ouders hebben meegekregen.

Welke problemen zien we in gezinnen m.b.t. opvoeden? Klopt het dat er ouders zijn die niet weten waar hun kinderen op school zitten?

In veel gezinnen spelen dit soort problemen niet, maar het komt voor. Ouders hebben een grote invloed op de schoolcarrière van de kinderen en dus een grote verantwoordelijkheid. Je kunt als ouders ook invloed uitoefenen op het onderwijs. Bijvoorbeeld door de kinderen te steunen en te stimuleren. Ouders zitten ook te weinig in organen waar ze invloed kunnen uitoefenen, zoals ouderraad en medezeggenschapsraad. Daar leer je ook hoe het onderwijs in elkaar zit. Het kost moeite om daarin geaccepteerd te worden maar ouders zijn daarin ook te passief. Een Nederlandse school werkt heel anders dan de ouders van de eerste generatie gewend zijn. Daardoor ontstaat er een kloof. Ook de tweede generatie heeft daar nog moeite mee, mede doordat ze nauwelijks betrokken zijn bij de school via ouderraden en dergelijke. Nederland is een land van overleg, daar moet je aan meedoen om je belangen en die van je kinderen te behartigen.

Zijn er positieve ervaringen?

Een vader vertelt wat hij gedaan heeft om al zijn kinderen een goede opleiding te bezorgen. Zowel vader als moeder zijn daarvoor beide opbouwend bezig geweest. Er wordt ook een voorbeeld gegeven hoe je kinderen op een positieve manier kunt corrigeren. Bijvoorbeeld door het kind de consequenties te laten voelen van zijn handelen (binnen de grenzen die het kind aankan). Zo leerde het kind de druk van de omgeving te weerstaan.

De discussieleider sluit de discussie met een verwijzing naar een uitspraak van de Profeet waarin deze aangeeft dat jongens en meisjes gelijkwaardig zijn en dat met beide rechtvaardig moet worden omgegaan.

Voor het totale verslag, zie de website van PPM www.ppmlimburg.nl

Informatiebijeenkomst voor allochtone ouders in Helden

Het Provinciaal Platform Minderheden (PPM), Moskee Assalaam en het Bouwens van der Boijecollege (BBC) hebben samen het initiatief genomen om een informatiebijeenkomst te organiseren voor allochtone ouders in Helden. Deze vond plaats op donderdag 8 oktober jl. in de Moskee Assalaam.

Doel van de bijeenkomst was om ouders en school meer met elkaar in contact te brengen en de betrokkenheid van ouders bij de opleiding van hun kinderen te vergroten. Maar ook om verwachtingen naar elkaar toe uit te spreken. Wat verwacht de school van de ouders en wat verwachten ouders van de school?

Ruim 60 ouders namen van de gelegenheid gebruik zich nader te laten informeren.

4

Namens het BBC waren enkele mentoren/docenten aanwezig om informatie te verstrekken over het onderwijsstelsel en de rol van de mentor.

De mentoren – ook wel leerlingbegeleider of contactpersoon genoemd – zijn het eerste aanspreekpunt voor leerlingen en hun ouders. Als er vragen of problemen zijn, kunnen leerlingen en ouders bij deze mentor terecht.

Ouders hebben contact met de mentor tijdens algemene ouderavonden en de 10 minuten gesprekken. Maar het is altijd mogelijk om tussentijds als de ouders daartoe aanleiding zien, met de mentor contact op te nemen. Denk dan bijv. aan pestgedrag waar kinderen onder te lijden hebben. Kinderen moeten zich veilig kunnen voelen op de school. Als ouders vinden dat de behandeling van een klacht - die zij hebben geuit bij de mentor - te lang op laat wachten, dan bestaat de mogelijkheid om contact te leggen met de teamleider.

Het BBC besteedt in ruime mate aandacht aan begeleiding van de leerlingen. Dit gebeurt o.a. in de vorm van huiswerkbegeleiding (schrijft de leerling ook daadwerkelijk de opdracht in zijn agenda en wordt het huiswerk ook gemaakt); maar ook is er aandacht voor de keuze (vervolgopleiding), het welzijn en gedrag van de leerling. Deze aandacht heeft de meeste kans van slagen als er sprake is van een samenwerking tussen de school, ouders en leerling. Zowel de school als de ouders streven immers naar een goede opleiding en toekomst voor de kinderen. Elementen voor deze samenwerking zijn respect en duidelijkheid.

In 2 groepen gingen ouders en mentoren met elkaar in debat om verwachtingen naar elkaar toe uit te spreken.

Het BBC geeft aan dat in de regel allochtone ouders weinig de ouderavonden of de 10 minuten gesprekken bezoeken. Wat is daarvan de reden?

Voor ouders gaat het vaak om de onbekendheid met het Nederlandse onderwijssysteem. Avonden zoals deze kunnen daarin een belangrijke rol vervullen en de bekendheid vergroten.

De taal kan soms ook een barrière zijn. Dit speelt minder voor de 10 minuten gesprekken. Ouders voelen zich prettiger als gesprekken in kleinere groepen plaatsvinden. Als andere oplossingen noemt men informatie in het Arabisch beschikbaar stellen en gebruik maken van tolken.

Zowel ouders als mentor zijn zich bewust van de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de opleiding van de kinderen. Communicatie met elkaar is dus heel belangrijk.

De door het BBC genoemde huiswerkbegeleiding wordt door de ouders als zeer waardevol ervaren. Wat zij nog missen is een structuur voor leerlingen waardoor zij op een goede manier leren met het huiswerk om te gaan. Dit geldt met name voor de eerstejaars leerlingen die net van de basisschool komen.

Voorop staat aandacht voor een goede opleiding van de kinderen. Dat zij met de juiste begeleiding de opleiding volgen die bij hen past, qua interesse en kennis. Dat zij met een goed resultaat deze opleiding kunnen afronden en de juiste keuze maken voor een vervolg.

Meer keuzes voor niet-westerse cliënt

Veel migranten van het eerste uur zijn inmiddels bejaard en hulpbehoevend. Ook jongeren en volwassenen die een beroep doen op de zorg hebben uiteenlopende etnische en culturele achtergronden. De zorgsector is daar, zo blijkt, nog steeds niet helemaal op ingesteld.

Steeds meer mensen met een niet-westerse achtergrond doen een beroep op zorg. Maar is de zorgsector klaar om hen van dienst te zijn? En heeft het personeel van de zorginstellingen zelf wel voldoende kleur? ACB Kenniscentrum voor emancipatie en participatie (Amsterdam) deed er met steun van de provincie onderzoek naar in Noord-Holland.

Vaak wordt in dit verband de term 'interculturalisatie' gebezigd. Maar wat betekent dat? John Goring, projectleider van het onderzoek: 'In essentie gaat het om een veranderingsproces binnen een instelling, waarbij rekening wordt gehouden met en ingespeeld wordt op etnische en multiculturele diversiteit. Dat proces speelt op twee niveaus: personeelsbeleid en het aanbod.'

Kinderschoenen

De onderzoeksresultaten zijn te lezen in het rapport 'Nieuwe Nederlanders, nieuwe zorg'. Het onderzoek is gebaseerd op deskresearch, een digitale enquête onder instellingen en ruim dertig gesprekken met beleidsmakers en zorgverleners op de werkvloer. Interculturalisatie van de zorg staat nog in de kinderschoenen, zo is de conclusie. 'Weinig instellingen hebben er beleid voor. Dat viel ons tegen', zegt Goring. Toch is er een kentering te zien, vooral in stedelijke gebieden. Dat komt vooral door de marktwerking in de zorg, denkt hij. Niet goede bedoelingen maar – plat gesteld – marktaandeel lijkt de voornaamste aanjager van interculturalisatie. Cliënten hebben meer keuzemogelijkheden gekregen. Aan de ene kant komen er nieuwe zorgbedrijven die zich specifiek richten op bepaalde bevolkingsgroepen, aan de andere kant maken algemene instellingen nu ook werk van interculturalisatie. Ze moeten wel, want diversiteitsbeleid valt steeds vaker onder de kwaliteitsnormen van zorgverzekeraars. Overigens hebben die verzekeraars daar direct belang bij. Een cliënt die optimaal wordt bediend, voelt zich beter en geneest sneller.

Jongeren

In het onderzoek is ook uitgebreid aandacht besteed aan het gebrek aan allochtone medewerkers in de zorg. Veel patiënten zien graag een hulpverlener met eenzelfde etnische achtergrond. Uit de studie blijkt ook dat dit het genezingsproces bevordert. Maar in de praktijk melden bijvoorbeeld Marokkaanse en Turkse jongeren zich slechts mondjesmaat aan bij zorgopleidingen. En als ze het doen, is dat vooral voor de lagere opleidingsniveaus. Het aantrekken van Turkse en Marokkaanse zorgverleners is zodoende bijzonder lastig. In beide gemeenschappen heeft werken in de zorg een lage status en een negatief imago. Ook kunnen

religieuze motieven soms belemmerend zijn, bijvoorbeeld het wassen van mannelijke cliënten door vrouwen. Instellingen gaan daar meestal pragmatisch mee om. Is er een mouw aan te passen, dan gebeurt dat. Maar er ontstaat tegelijkertijd ook een dilemma: hoe ver ga je? Als je steeds iets op de persoon en de situatie moet aanpassen, houdt je geen beleid meer over. Medewerkers missen dan houvast.

Voor het aantrekken van allochtone medewerkers moet meer worden geïnvesteerd in leer-werkopleidingen (BBL), aldus de onderzoekers. Daarnaast moet je de interculturele competenties van autochtone medewerkers vergroten. Dat betekent bijvoorbeeld dat medewerkers deskundig en gemotiveerd zijn in het omgaan en communiceren met mensen uit andere culturen. Er zijn namelijk ook cliënten die juist liever niet worden geholpen door iemand uit de eigen cultuur. Binnen de diverse sectoren in de zorg bestaan overigens flinke verschillen op het gebied van interculturalisatie. In de thuis- en ouderenzorg worden de grootste stappen gemaakt. Een belangrijke reden is dat daar relatief veel mensen met een laag opleidingsniveau werken en dus meer allochtonen. De GGZ vereist hogere opleidingskwalificaties en heeft daarnaast, net als de gehandicaptenzorg, een negatiever imago. Een tip van de onderzoekers: om de beeldvorming te veranderen, doen zorginstellingen er goed aan meer contact te leggen met migrantenorganisaties en -netwerken. Dat kan helpen om te komen tot een gevarieerder personeelsbestand.

Het rapport 'Nieuwe Nederlanders, nieuwe zorg' is voor 12,50 euro te bestellen via www.acbkenniscentrum.nl

Allochtone jongeren praten met de politie, lastig of niet?

Een groot artikel in de krant op maandag 5 oktober met op de foto mensen in debat met elkaar. Dat is het eerste zichtbare gevolg van het Lagerhuisdebat tussen een groot aantal jongeren en enige ouderen van Marokkaanse en Turkse afkomst aan de ene kant en een aantal autochtonen en de politie van de regio Limburg Noord aan de andere kant. Alle partijen zijn in ruime mate vertegenwoordigd. De kop van het artikel luidt: “praten met de politie is lastig”. Het is maar hoe je het bekijkt. Op de avond van het debat, vrijdag 2 oktober, blijkt daar in ieder geval weinig van. Alle betrokken partijen laten duidelijk van zich horen onder het toezien van een viertal prominenten: Korpschef Bryan Rookhuijzen, wethouder Jan Lamers, de ervaren Lagerhuisdebater Hassan Najja en ADO voetballer Ahmed Ammi.

6

Aanleiding voor dit debat zijn irritaties over en weer die zich al geruime tijd in enkele wijken voordoen. Komt het door het gedrag van jongeren, de manier van optreden van de politie, ouders die niet weten wat hun kinderen 's nachts uitspoken, buurtbewoners die het zat zijn en roepen om maatregelen? Die vragen komen onder meer ter sprake. En dan blijkt dat men best elkaar de waarheid wil zeggen en dat veel irritaties voortkomen uit elkaar niet begrijpen. Om vier uur 's nachts met blikjes voetballen op straat kan natuurlijk niet. Dat snapt iedereen wel, dat geven ook de jongeren toe. Maar wat moet je dan als agent doen om dat duidelijk te maken? “Soms krijg je daarvoor niet eens de kans omdat de vogels ineens gevlogen zijn”. Zo'n tamelijk alledaags incidentje kan dan uitgroeien tot een conflict, meer incidenten uitlokken, tot een kat en muis spel leiden. Als agent moet je de orde handhaven. “En waarom moeten jullie zo nodig midden in de nacht op straat voetballen?” zegt een buurtbewoner. “Ik heb mijn rust hard nodig als ik overdag moet werken”.

Als de politie haar gezag laat gelden wordt dat niet in dank afgenomen door de jongeren. “We moeten toch wat. En die nacht viel in de Ramadan. Dan moeten wij vroeg opstaan om nog te kunnen eten. Als we daar op wachten zoeken we een tijdverdrijf” is het antwoord. “Dan komt de politie een paar keer langsrijden in een auto. Dat zien wij als een provocatie. Stap dan uit en kom praten” zegt één van de jongeren. “Dat moet ook kunnen, maar meestal rent iedereen dan hard weg” is het antwoord.

Dit stukje uit het debat tekent de open sfeer waarin met elkaar gepraat wordt, onder leiding van Frans Pollux, over irritaties over en weer. Beide partijen doen hun best nader tot elkaar te komen. Ook de ouderen in de zaal laten van zich horen. De vraag wat er moet gebeuren om dit te veranderen is niet zo gemakkelijk te beantwoorden. De politie zet speciale jeugdagenten in. “We moeten elkaar beter leren kennen als mensen van vlees en bloed en met onze eigen achtergrond” is een opmerking die regelmatig terugkomt. “Dan zien we in die agent niet alleen de boeman die achter ons aan komt maar ook de mens die zijn werk doet. En de politie ziet ons ook niet meer alleen als lastpakken”.

Zowel jongeren als agenten zijn het hiermee eens. Onorthodoxe methoden helpen soms, lijkt het. Het reisje naar Spanje komt ter sprake. Een reisje dat in de dagen na het debat nog veel stof zal doen opwaaien. Een groepje jongeren dat als lastig bekend stond, is een tijdje geleden met een paar agenten in een busje op reis geweest naar een badplaats in Spanje. Na terugkomst was alle overlast in de buurt weg. Kennelijk hebben beide partijen elkaar beter leren kennen en irritaties over en weer kunnen wegnemen. Het heeft in ieder geval geholpen. “Maar moet daar dan steeds zo'n vakantiereisje voor georganiseerd worden? Dat moet toch ook zonder reisje kunnen. Het gaat tenslotte om gemeenschapsgeld”, wordt opgemerkt. Dan blijkt dat het maar om een paar dagen ging en dat het helemaal geen plezierreisje was. Het was gewoon hard werken aan een betere relatie en dat op een zeer goedkope manier en mét resultaat. Reisjes of niet, werken aan een betere relatie is hard nodig, is een van de conclusies. Op welke manier je dat doet is minder belangrijk. Deze avond is hopelijk weer een stap in de goede richting.

De jury geeft haar conclusies en staat voor de moeilijke taak de prijs voor de beste debater uit te reiken. Dat is niet gemakkelijk gezien de levendige discussies. Hassan Najja lost het probleem voortvarend op door de bloemen te geven aan de twee ouderen, van Nederlandse en Marokkaanse herkomst, die open en eerlijk hun mening durfden te geven en zo het debat dicht bij de dagelijkse werkelijkheid hielden. Lastig was het debat daardoor niet, het vervolg zal wel een stuk moeilijker zijn. Maar de intenties zijn positief.

Dit Lagerhuisdebat werd georganiseerd in de Haandert te Tegelen door de Stichting WACHM, het Provinciaal Platform Minderheden, de Stichting Meer Kleur en Kwaliteit en de Politie Limburg-Noord. Het verslag van de bijeenkomst is binnenkort op te vragen bij de betrokken organisaties. Het krantenartikel is verschenen in De Limburger en het Limburgs Dagblad van 5 oktober 2009 onder de titel “Praten met de politie is lastig”. Zie daarvoor www.limburger.nl.

Prijs voor Stichting SCAN

De stichting Solidariteits Comité Afghanistan – Nederland uit Heerlen heeft de eerste prijs gewonnen op de Manifestatie Internationale Samenwerking door Afghaanse Diaspora.

Deze manifestatie werd georganiseerd in Zaandam door de Federatie van Afghaanse Vluchtelingen Organisaties in Nederland (FAVON), Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe (FAROE) en Nationale Commissie voor Internationale Samenwerking en Duurzame Ontwikkeling NCDO. Aanleiding was de internationale vredesdag op vrijdag 25 september. Deze manifestatie toonde hoe Afghaanse Nederlanders en hun organisaties actief zijn in de wederopbouw van Afghanistan.

Tijdens de bijeenkomst werd met behulp van een aantal goede voorbeelden naar effectieve manieren gezocht voor de vervulling van de rol van de diaspora als een belangrijk element in de ontwikkeling van Afghanistan. Tijdens de manifestatie ontving de Stichting SCAN als eerste organisatie de eerste prijs voor haar scholenprojecten in Afghanistan. Momenteel bouwt de Stichting SCAN een school voor Afghaanse meisjes in Herat. Eerdere projecten zijn te zien op de website van de SCAN.

Uit een tiental inzendingen uit heel Nederland koos de jury de projecten van de stichting SCAN als beste voorbeeld maar er zijn veel meer activiteiten en projecten. De meeste zijn kleinschalig maar ze staan daardoor dicht bij de mensen die de hulp nodig hebben. Doordat ze volledig met vrijwilligers werken, overzichtelijk zijn en directe relaties hebben met de ontvangers van de hulp werken ze met lage kosten en blijft er weinig of niets aan de strijkstok hangen. Op de manifestatie waren verder aanwezig projecten die zich richten op educatie voor vrouwen, voedselhulp, adoptie van gezinnen voor

onderwijs, kleding en speelgoed, medische zorg, mensenrechten en fietscursussen voor vrouwen.

De meisjesschool in Herat is bijna klaar. Momenteel wordt ze geveerd en de toiletten worden gebouwd. Er wordt nog geld ingezameld om een muur om het gebouw en het schoolplein te bouwen. Dat is gebruikelijk bij meisjesscholen en dient ook om het loslopende vee buiten houden. De bouw van een school kost ongeveer € 120.000,- tot € 140.000,-. Voor de school in Herat is dat gelukt. Dat is voor een stichting als de SCAN een grote prestatie. Om even op adem te komen zal het volgende project wat kleiner van omvang zijn. Bijvoorbeeld een bibliotheek voor een school, boeken of schoolmeubels. Momenteel wordt een project voorbereid in Parwan. Daarover is binnenkort meer te lezen op de website van de Stichting SCAN.

Volgens Ali Daliry, de voorzitter van de Stichting SCAN, zijn de mensen in Afghanistan zich zeer bewust van het belang van onderwijs voor hun kinderen. Zij zien het nog zeer veel voorkomende analfabetisme als een grote rem op de ontwikkeling van hun land en de emancipatie van vrouwen. Met goed onderwijs wordt ook de Taliban de wind uit de zeilen genomen. De hulpprojecten dragen ook in hoge mate bij aan een betere relatie met westerse landen omdat de mensen heel goed weten waar de hulp vandaan komt en daar zeer dankbaar voor zijn.

Zie ook www.stichtingscan.com

PPM feliciteert de Stichting SCAN met deze bijzondere prijs.

Op zoek naar een Ouderenadviseur

Het aanbod aan voorzieningen en regelingen op het gebied van wonen, zorg en welzijn is groot. Veel ouderen zien soms door de bomen het bos niet meer. Ook is de bestaande informatie vaak onduidelijk of te ingewikkeld. Daar komt nog bij dat er allerlei ingrijpende ontwikkelingen zijn. Bijvoorbeeld in de gezondheidszorg, zoals de nieuwe ziektekostenverzekering en de zorgtoeslag. Of in het welzijnsbeleid, zoals de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO).

Meer en meer ouderen hebben behoefte aan hulp bij het verkrijgen van de juiste informatie en/of hebben advies, ondersteuning en begeleiding nodig in de eigen leefsituatie. Dit geldt vooral voor de kwetsbare ouderen: de financieel zwakkeren, chronisch zieken en ouderen die leven in een sociaal isolement. KBO Limburg beschikt inmiddels over ca.125 ouderenadviseurs, die bijdragen aan de verbetering van de informatievoorziening van senioren en aan verbetering van de toegang tot voor hen beschikbare diensten en voorzieningen.

8

Profiel ouderenadviseur

De ouderenadviseur is iemand die goed kan luisteren en kan doorvragen; die goed overweg kan met formulieren, die graag wil blijven op allerlei terreinen en leeftijdgenoten behulpzaam wil zijn.

Overige kenmerken:

- Enige ervaring met het voeren van (advies-)gesprekken of bereid zijn zich de hiervoor benodigde kwaliteiten eigen te maken
- Interesse in de doelgroep
- Zich kunnen inleven in de problemen van ouderen
- Respectvol omgaan met mensen
- Discreet omgaan met informatie
- Over voldoende tijd beschikken
- Persoonlijk bereikbaar zijn
- Bereid zijn om training en bijscholing te volgen
- Lid zijn van de KBO of bereid zijn lid te worden

Taken ouderenadviseur

De taken van de ouderenadviseur kunnen het hele scala aan sociale regelgeving en regionale en lokale (zorg)voorzieningen beslaan. De concrete taak is echter afhankelijk van de vraag van de individuele oudere. Samen met de oudere wordt bekeken wat precies de vraag is en waar oplossingen gevonden kunnen worden. De ouderenadviseur bezoekt de (half) jaarlijkse terugkomdagen c.q. bijscholing.

De Ouderenadviseur kan o.a. behulpzaam zijn bij:

- Aanvragen van huurtoeslag/zorgtoeslag
- Opname in verzorgings- of verpleeghuis
- Woningaanpassingen
- Hulpmiddelen, rollator, tafeltje-dek-je, alarmering
- Vervoer
- Invullen formulieren
- Bijzondere bijstand
- Aanvragen huishoudelijke hulp
- Boodschappenservice

Belangstelling?

Indien u belangstelling heeft kunt u contact opnemen met KBO Limburg • Postbus 960, 6040 AZ Roermond
T 0475 381740 • E info@kbolimburg.nl
of via het secretariaat van PPM
Trudy Habets • T 0495 541310

Participatie van allochtone ouderen in Venlo

Het aantal allochtone ouderen in Venlo is momenteel aan het groeien. Het gaat om de gastarbeiders die in de jaren 60 naar Nederland zijn gekomen. Ze hebben steeds meer zorg nodig omdat ze permanent verblijven in Nederland.

Oorspronkelijk ging men ervan uit dat deze ouderen terug zouden gaan naar het land van herkomst. Ook deze ouderen zelf hebben altijd de wens gehad hun pensioen naar het land van herkomst mee te nemen. Echter hun kinderen en kleinkinderen wonen hier in Nederland waardoor ze liever hier blijven, lekker dicht bij hun familie. Ook laat de zorg in het land van herkomst te wensen over.

De instanties in Nederland zijn hier slecht op voorbereid, maar je ziet nu wel bereidheid om beleid te ontwikkelen t.a.v deze doelgroep. De Gemeente Venlo is sinds kort op beleidsniveau hiermee bezig. Zorg- en welzijnsinstellingen weten deze doelgroep nu nog erg slecht te bereiken en de doelgroep heeft weinig tot geen informatie over de hulp waar ze recht op hebben.

Op landelijk niveau zijn er verschillende ouderenbonden die de belangen van deze doelgroep behartigen. Op lokaal niveau hebben Marokkaanse ouderen parallel aan de Turkse ouderen een werkgroep in het leven geroepen die momenteel een stichting in oprichting zijn. Beide werkgroepen bespreken al sinds 3 jaar de wensen van deze doelgroep en proberen de problemen in kaart te brengen. Ook zijn we met de instanties in gesprek hoe we deze doelgroep van de juiste hulp kunnen voorzien. Zowel in de werkgroepen als bij de landelijke ontwikkelingen staat de participatie van deze ouderen centraal.

Voor meer informatie

Aissa Meziani (bestuurslid PPM) • T 06-25245656

Stichting Stelcom

Onderneming op het gebied van Welzijn

Stichting STELCOM is een startende professionele organisatie, die actief is op het gebied van Welzijn en richt zich speciaal op de kennis en vaardigheden binnen de niet westerse bevolkingsgroep. Stelcom tracht door expertise uit de doelgroep deuren te openen, daar waar deze normaliter gesloten zijn. Het bestuur bestaat dan ook uit een mix van diverse burgers met verschillende culturele achtergronden.

Het bestuur van de stichting STELCOM wenst uit 7 personen te bestaan met ieder een eigen set kerntaken en verantwoordelijkheden. De organisatie streeft naar een evenwichtige verdeling van de werkzaamheden en verplichtingen binnen het bestuur. De voornaamste taak van het bestuur is het mogelijk maken van activiteiten die gericht zijn op het bevorderen van het welzijnsniveau van de doelgroep.

Wij zijn op zoek naar twee kandidaten (bij voorkeur vrouw) voor de functie van

9

BESTUURSLID

Het bestuur is verantwoordelijk voor het optimaal functioneren van de organisatie en de realisatie van de doelstellingen. Het bestuurswerk is vrijwillig maar niet vrijblijvend. Daar staat echter tegenover dat bestuursleden een kleine bezoldiging krijgen voor de werkzaamheden die zij verrichten. Bepaalde onkosten gemaakt in de uitoefening van de functie worden eveneens vergoed. De zittingstermijn van bestuursleden is maximaal 2 x 3 jaar. Het bestuur vergadert eens per maand.

Een door ons gewenste bestuurslid

- heeft een HBO/WO denkniveau
- is een onafhankelijk, kritisch denker
- heeft affiniteit met, dan wel specifieke kennis van de doelgroep
- kenmerkt zich door het tonen van initiatief en integriteit.

Inlichtingen

N. Berk, tel. 06-42103936 of nahit.berk@stelcom.nl
M. Ouchene, tel. 06-43801167 of mohammed_ouchene@hotmail.com

Algemene informatie

www.stelcom.nl

Reacties aan

Stichting Stelcom
Postbus 49
5800 AA Venray of
info@stelcom.nl

‘Op school zeggen ze dat hij Marokkaan is’

De binding van moslimjongeren met allerlei instituties komt niet goed tot stand, concludeert Trees Pels (bijzonder hoogleraar Vrije Universiteit Amsterdam / senioronderzoek bij het Verwey-Jonker instituut) in het magazine Zorg+ Welzijn van juli. Het praktiseren van de Islam is erg toegenomen. ‘Hoe harder Wilders schreeuwt, hoe meer dat zal groeien’.

Haar leerstoel heet: Opvoeden in de Multi-etnische stad. Ze onderzoekt hoe de opvoedingsondersteuning voor migrant gezinnen beter af te stemmen is op de behoeften van het gezin. ‘Ouders is er veel aan gelegen dat hun kinderen loyaal blijven aan hun afkomst, maar vooral ook Nederlands zijn. Dit is hun land, hier moeten ze hun toekomst bouwen. Als je kind dan thuiskomt met: “Ik ben helemaal geen Nederlander, op school zeggen ze dat ik een Marokkaan ben”, dan is dat moeilijk.’

10

Nieuwe taak

Het integratiedebat is heftiger geworden, tot op het grootste af. Gezinnen en jongeren worden geconfronteerd met negatieve beeldvorming, stigmatisering. Opvoeders hebben er een nieuwe taak aan. De jongere generatie migranten is zelf hier naar school gegaan en weet dus prima wat er van hen als opvoeder wordt verwacht. Maar veel van deze gezinnen hebben te maken met segregatie. Kinderen komen in de buurt en op school nauwelijks meer met Nederlandse kinderen in aanraking. Daarnaast is de islamofobie toegenomen. Tegelijk is er een toename van de orthodoxie onder jongeren. Ook ouders worstelen daarmee.

Mengen

De leerstoel heet ‘Opvoeden in de multi-etnische stad’, niet de ‘multiculturele stad’. Volgens Pels is de situatie niet dat veel culturen naast elkaar leven, maar dat alle culturen mengen. Met multi-etnisch doelt ze ook op de omstanders die mee opvoeden, de eigen gemeenschap, moskeeën, maar ook de Nederlandse instituties, opvoedingsondersteuning, onderwijs. Ze opvoeden allemaal mee. Ze wil kijken naar de rol en verantwoordelijkheid van al die partijen. Onderwijzers en hulpverleners krijgen nog vaak een witte opleiding en zijn dan slecht toegerust voor de multi-etnische populatie waarmee ze te maken krijgen.

Winst

Trees Pels heeft in Rotterdam ‘de pedagogische stand van zaken’ in een paar moskeeën bekeken. Een conclusie was dat moskeeën zouden moeten worden ondersteund om te groeien naar wat pedagogisch gangbaar is in het reguliere onderwijs. Daar zit winst voor beide partijen. De school bereikt ouders vaak niet, de moskee lukt dat wel. Voor de kinderen is religie een deel van hun achtergrond. We zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor die kinderen. Als we een deel van hun identiteit ontkennen, leggen we de voedingsbodem voor marginalisering en radicalisering. Als we de moskee niet de hand reiken, zijn we fout bezig.

Opening Fatih Moskee Roermond

Op 18 oktober vond de opening plaats van de nieuwe Turkse Fatih Moskee in Roermond. PPM feliciteert het bestuur met de opening van dit schitterende gebedshuis.

18 november 2009

Wie niet stemt, stemt tegen zichzelf!

Gemeenteraadsverkiezingen op 18 november 2009

De gemeenteraadsverkiezingen van maart 2006 leverden enkele opmerkelijke resultaten op. De opkomst van allochtone kiezers was hoger dan bij voorgaande verkiezingen. Hierdoor nam het aantal allochtone raadsleden in Venlo en in heel Limburg flink toe.

Op 18 november 2009 worden opnieuw gemeenteraadsverkiezingen gehouden. Op deze dag kunnen de burgers in Venlo van 18 jaar en ouder nieuwe vertegenwoordigers kiezen in de gemeenteraad. Ook allochtone Nederlanders die ten minste vijf jaar onafgebroken legaal in Nederland wonen, kunnen sinds 1986 gekozen worden in de gemeenteraad en hun stem uitbrengen op kandidaten voor de gemeenteraad.

Wat is de gemeente?

Nederland telt momenteel bijna 441 gemeenten. De gemeenteraad staat van alle bestuurlijke organen in Nederland het dichtst bij de burger. Beslissingen die daar worden genomen hebben vaak direct effect op het dagelijkse leven. De gemeente is onder andere verantwoordelijk voor huisvestingsbeleid, openbaar onderwijs, jongerenwerk, integratie- en participatiebeleid, verkeer, sport, cultuur en recreatie.

Op gemeentelijk niveau kunt u als kiezer relatief veel invloed uitoefenen. Een goede reden dus om bij de verkiezingen uw stem te laten horen.

Maak gebruik van je stem!

Lokale politieke partijen moeten kleur bekennen. De vraag is of de lokale politiek daadwerkelijk vorm wil gaan geven aan de multiculturele samenleving en herkenbaar wil zijn voor de gehele lokale bevolking. Het antwoord is in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen onder andere te lezen in het verkiezingsprogramma, de kandidatenlijsten en de bijdragen aan de discussies. Door daadwerkelijk te gaan stemmen kan elke kiesgerechtigde vervolgens zijn of haar oordeel vellen. En elke stem telt.

Wij roepen iedereen die daartoe gerechtigd is op om bij de komende gemeenteraadsverkiezingen van zijn of haar stemrecht gebruik te maken. Laat zien dat het succes van laatste raadsverkiezingen van 2006 geen uitzondering is geweest.

Meer informatie

Naast het debat en informatiebijeenkomst die we als samenwerkende organisaties op 7 november in Venlo organiseren, kunt u meer informatie over de verkiezingen op de volgende sites vinden:

www.ppmlimburg.nl

www.wachm.nl

www.noemidia.nl

11

Jongeren en onderwijs

Elk kind heeft recht op goed onderwijs om goed te kunnen functioneren in deze maatschappij.

Ouders vervullen een belangrijke rol in het voorbereiden en begeleiden van hun kinderen om hun doel te bereiken. De school speelt hierin ook een grote rol aangezien het kind een groot gedeelte van het jaar op school is. Opvoeding is een gedeelde verantwoordelijkheid van zowel de ouders als de school. Daarom is een goede samenwerking van groot belang. Helaas zien we vaak dat door onbegrip en/of onvoldoende begeleiding het kind aan het kortste eind trekt. Partners in opvoeding en onderwijs moeten elkaar kunnen vinden. Goede communicatie en informatievoorzieningen naar beide richtingen zijn hiervoor een vereiste. Uit ervaring (leerkracht/ouder) weten we inmiddels hoe belangrijk het is om betrokken te worden in de scholing van een kind. Zowel in het basisonderwijs als in het voortgezet onderwijs is een juiste begeleiding van uw kind en een goede interactie tussen school en ouders erg belangrijk.

PPM en de Stichting Marokkaanse Nederlanders Parkstad organiseren samen een drietal bijeenkomsten over dit onderwerp in de regio Parkstad. Twee daarvan hebben inmiddels plaatsgevonden. De derde bijeenkomst staat gepland voor 4 november a.s.

UITNODIGING

Zaterdag 7 november

Voorlichtings- en debatbijeenkomst

‘Ook jouw stem telt !!!’

Op zaterdag 7 november 2009 organiseert de Werkgroep Verkiezingscampagne Venlo een bijeenkomst gericht op de naderende gemeenteraadsverkiezingen. De organisatie is in handen van de volgende organisaties:

**Moskee El Houda, Noemidia, Onderwijscommissie, Ouderenraad,
Provinciaal Platform Minderheden (PPM) en Wachm.**

12

Met deze verkiezingsbijeenkomst willen deze organisaties de Marokkaanse kiezers uit Venlo en omgeving stimuleren om bij de gemeenteraadsverkiezingen van 18 november aanstaande hun stem uit te brengen en actief mee te doen tijdens de voorlichtings- en debatbijeenkomst op 7 november aanstaande. Daarnaast is er gelegenheid in debat te gaan met Marokkaanse kandidaten van diverse partijen over een aantal actueel politieke thema's op het gebied van de multiculturele samenleving en de herkenbaarheid van de lokale politiek voor de gehele lokale bevolking.

Plaats en tijd

Datum zaterdag 7 november 2009
Tijd 19.00 uur tot 22.00 uur
Adres Gemeenschapshuis "De Zwanehof" te Venlo
Reigerstraat 2

Programma

- Ontvangst met koffie / thee
- Opening en welkom door de dagvoorzitter dhr. Khalid Lakloufi.
Toelichting op het doel en programma van de bijeenkomst

- Koran recitatie door imam moskee El Houda
- Inleiding over de rol van de gemeente als een van de drie bestuurslagen in het land en het belang van deelname aan deze verkiezingen, door dhr. Bouchaib Sadaane
- Gelegenheid voor het stellen van vragen en discussie
- Pauze met een hapje en drankje
- Debat met kandidaten van allochtone (Marokkaanse) afkomst onder leiding van de debatleider dhr. Hassan Najja
- Inleiding van dhr. Aissa Abou Tayibi, imam Moskee El Houda over het belang van het uitbrengen van je stem
- Optreden van Noemidia met een 'passend' toneelstukje met het doel "mobiliseren van kiezers om te gaan stemmen"
- Afsluiting en informeel samenzijn.

Voor aanvullende informatie kunt u contact opnemen met

B. Sadaane (M 06 52468389) of
A. Balguid (M 06 44231624)

